

[Henning Philipsen.]

tror jeg det er; det vil altså sige, at hans husleje vil andrage 15,4 pct. af hans indkomst, men at det over hele huslejeforløbet, nemlig over 40 år successive, vil betyde en nedsættelse af hans andel af huslejen ned til, jeg tror, det er 8,7 pct.

Jeg synes, disse tal bør nævnes for fuldstændighedens skyld, således at befolkningen, i hvert fald hvis den læser, hvad der sker herinde, forstår, hvad det er, det drejer sig om. Der sker altså en ganske klar nedsættelse af lejen i det nye indeksfinansierede almennyttige byggeri, en klækkelig nedsættelse, samtidig med at huslejen bliver en faldende andel af befolkningens indkomst.

Hvad betyder det? Efter min opfattelse betyder den nye finansiering, at nu bliver det sådan, at en arbejder ved hjælp af en ugeløn kan betale sin husleje. Hvornår har vi haft det sidst? Det er i hvert fald ikke noget, som blev resultatet af boligforliget af 1966, og jeg synes, det bør understreges, fordi det er det, det drejer sig om: nu vil en arbejder for en ugeløn kunne flytte ind i en af de nye, velindrettede boliger. Det er noget ganske centralt, som jeg synes ikke kan vurderes højt nok.

Jeg vil dernæst vedrørende momsrefusionen gøre et par bemærkninger. Jeg vil gerne tillade mig her at erindre om, hvad jeg sagde ved lovforslagets første behandling. Jeg gjorde opmærksom på, at vi for det første ville have en afgørende indflydelse på, hvordan disse midler bliver anvendt, og for det andet ville se disse midler anvendt som led i en konstruktiv boligpolitik, som betød billigere boliger. Vi mener, at med det forslag, det forlig, om man vil, som vi nu har indgået med socialdemokratiet, har vi fået dette løfte opfyldt, nemlig at det er et led i en konstruktiv boligpolitik, som betyder billigere boliger. Man skal lige erindre sig, at sådan som momsrefusionen har fungeret hidtil, har den ganske enkelt fungeret som et kæmpestort snabeldyr i statskassen, en ukontrolleret refusion, som vi ikke

havde nogen som helst indflydelse på. Det, der sker nu, er dog i hvert fald, at dér, hvor refusionerne ydes, er de øremærkede, man ved, hvad de går til, man har kontrol med dem, og det anser vi for at være en væsentlig forbedring sammenholdt med det ønske, vi havde i forbindelse med momsrefusionens ophævelse.

Må jeg dernæst gøre et par bemærkninger om momsrefusionens anvendelse til disse højrenteårgange, som det jo drejer sig om i det almennyttige byggeri, nemlig det byggeri — som i øvrigt efter min mening bør starte med 1968 og ikke 1969, men det kan vi diskutere — som er opført i årene fra 1968 og til nu, og som ganske givet på grund af den finansiering, man har tilladt, simpelt hen vil komme i klemme, når vi nu indeksfinansierer det nye byggeri til en betydelig lavere begyndelsesleje. Så er det ganske klart, at der skal midler til rådighed, for ellers vil man simpelt hen opleve, at disse boliger er dyrere, end det nye indeksfinansierede byggeri vil være, og det vil have til resultat, at de mennesker, der bor i disse årganges byggeri, ganske enkelt vil flytte over i det nye indeksfinansierede byggeri med det resultat, at vi så får ledige lejligheder dér.

Jeg synes, jeg vil understrege, at der er en ganske klar forskel på den måde, hvorpå man vil finansiere disse byggerier eller i hvert fald give dem driftstilskud og give dem støtte, og så de andre byggerier, som vil komme i klemme, nemlig f. eks. Køge Bugt, Ishøj og andre steder. Det har intet med hinanden at gøre. Vi har den opfattelse, at når det drejer sig om Køge Bugt, Brøndby Strand, og hvad de i øvrigt hedder — og her har jeg indtryk at at hele folketinget er enige — er der tale om, at man burde forrette en ambulancetjeneste, og vi har tidligere diskuteret, om ikke det ville være rigtigt, at stat og kommuner simpelt hen levede op til deres forpligtelse i forbindelse med, at man har afgivet garantierklæringer fra såvel stat som kommuner. Jeg